

Sygn. akt V CSK 150/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku M. Ś.
przy uczestnictwie U. Ś.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 6 listopada 2014 r., sygn. akt II Cz 1578/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki
postępowania kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił zażalenie wnioskodawcy M. Ś. na postanowienie Sądu Rejonowego w W. o odrzuceniu wniosku o podział majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki U. Ś..

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny i zasady praworządności. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi podnoszone przez skarżącego oczywiste naruszenie przepisów prawa materialnego czy procesowego, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie może więc odnieść skutku dla uzasadnienia oczywistej zasadności skargi, poprzestanie na odwołaniu się do uzasadnienia przytoczonych w niej podstaw,

które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla rozpoznania skargi kasacyjnej merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy tej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.